

6. Право Европейського Союзу : учеб. для вузів / под ред. С. Ю. Кашкіна. М. : Изд-во Юрайт: Высшее образование, 2010. С. 460–469.

7. Сорока Л. В. Адміністративно-правовий механізм реалізації космічної доктрини України: теорія і практика. Київ : ФОП Чалчинська Н. В., 2020. 366 с.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА

Пікуль О. В.

студент юридичного факультету

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

м. Дніпро, Україна

Примаков К. Ю.

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри загальноправових дисциплін

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

м. Дніпро, Україна

Проблема забезпечення доступності правосуддя в адміністративному судочинстві сьогодні є однією з найактуальніших проблем та пов'язана зі створенням такого адміністративного правосуддя, що функціонує відповідно до європейських стандартів, забезпечує кожній людині право на справедливий суд і повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України.

Питання принципів адміністративного судочинства, зокрема доступність судового захисту, доступність правосуддя та справедливості як одні з важливих умов продуктивного функціонування судової системи в Україні, були предметом дослідження багатьох учених. Проблема доступу до правосуддя була предметом дисертацій таких учених як О.М. Овчаренко, Н.Ю. Сакара, О.А. Уварова, а доступність правосуддя в адміністративних судах висвітлювались у наукових статтях таких авторів, як Н.В. Гришин, М.І. Смоктович, А.В. Руденко, К.В. Ткач та інші науковці [1, с. 150].

Серед важливих проблем становлення судової влади та здійснення належного правосуддя в Україні одне з насущних питань сьогодні є проблема доступу до правосуддя, адже розв'язання саме цієї проблеми визначить Україну як правову державу щодо ефективності реалізації конституційного права на належний судовий захист прав і свобод людини в Україні [1, с. 150].

Особливість багатьох правил адміністративного процесу на сучасному етапі полягає у тому, що при їх формулюванні не було достатньої емпіричної бази. Подекуди вони стали результатом теоретичного моделювання, запозичень із зарубіжного адміністративного процесу і не пройшли до цього апробацію у національній судовій практиці щодо вирішення публічно-правових спорів. Незважаючи на всі добрі наміри законодавця, окремі положення кодексу адміністративного судочинства можуть не враховувати всіх нюансів відносин, що реально виникатимуть на підставі цих норм. Тому кожного разу, застосовуючи положення кодексу, потрібно давати їм таке тлумачення, яке б впливало із завдання адміністративного судочинства та максимально відповідало змісту його принципів. На даному етапі розвитку української системи права можна стверджувати, про накопичення багатьох необхідних її структурних змін, зокрема в такій галузі права, як адміністративно-процесуальне. Це обумовлено, в першу чергу, збільшенням емпіричної бази та виникненням ряду проблем, що з'явилися на практиці при застосуванні діючого законодавства [2, с. 212].

Диспозитивність в адміністративному судочинстві дещо обмежена і підконтрольна судові. Високий ступінь втручання суду обумовлений публічним характером спорів, підсудних адміністративним судам, який полягає, зокрема, у тому, що результати їхнього вирішення можуть мати значення не лише для сторін, а для широкого кола осіб. Крім того, однією зі сторін в адміністративному процесі завжди виступає людина, не обізнана у тонкощах юриспруденції. Вона не завжди може розуміти правове значення своїх дій та на скільки вони відповідають її інтересам. Тому реалізація диспозитивних прав в адміністративному судочинстві перебуває під контролем суду [2, с. 215].

Однією із сучасних проблем сьогодення також є медіація у судовому процесі.

Сфера адміністративних спорів найбільш складна для застосування процедури медіація. Це обумовлюється такими характерними для таких спорів особливостями: -учасники спору є суб'єктами нерівноправними – між ними відносини влада-підпорядкування; -існування корупційних ризиків через домовленості між посадовою особою і приватною особою; -у своїй діяльності орган державної влади керується публічним інтересом, не мають свободи у прийнятті рішень; -ризик звинувачення державного службовця у перевищенні повноважень при укладенні медіаційної угоди. Крім вказаних причин, існує ще одна – більш вагома, що створює складнощі для застосування процедури медіації – правова природа суб'єктів: згідно ч. 2 ст. 19 Конституції України, органам державної влади дозволено все те, що прямо передбачено законом. В свою чергу, для приватної особи характерно наступне –дозволено все,

що не заборонено. Отож, орган державної влади не має широкої свободи в медіації при проведенні переговорів, як приватні особи [3, с. 185].

Отже, подолання вказаних проблем підвищить рівень доступності фізичних та юридичних осіб до судового захисту. Це дасть змогу одночасно підвищити також рівень законності при здійсненні адміністративного судочинства.

Література:

1. Савранчук Л.Л. Проблеми забезпечення доступності правосуддя в адміністративному судочинстві. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. № 1. 2019. С. 150–153.

2. Пипяк М.І., Актуальні питання підвищення ефективності реалізації основних принципів адміністративного судочинства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2013. Т. 2. Вип. 22. Ч.1. С. 211–215.

3. Ростовська К.В., Гришина Н.В. Медіація в адміністративному судочинстві: міф чи реалії сьогодення. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. С. 182–188.

ДОТРИМАННЯ СТРОКІВ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

Пікуль О. В.

студент юридичного факультету

*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

Примаков К. Ю.

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

Дотримання процесуальних строків має важливе значення для здійснення адміністративного судочинства, так як від цього залежить ефективність реалізації принципів правових норм, а саме гарантування захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень із боку суб'єктів владних повноважень. Цим і обумовлена актуальність даної теми.

Як і будь-який правовий інститут процесуальної галузі права, інститут процесуальних строків має важливе функціональне призначення, а